

NUORISOTYÖNTEKIJÖIDEN KÄSITYKSIÄ MEDIKASVATUKSESTA

MEDIKASVATUSSEURAN LISÄRAPORTTI VERKEN KUNTAKYSELYYN

Gabriella Óturai

MEDIKASVATUSSEURA
SÄLLSKAPET FÖR MEDIEFOSTRAN
FINNISH SOCIETY ON MEDIA EDUCATION

JULKAISIJA

Mediakasvatusseura ry
Pohjoisranta 6
00170 Helsinki
puh: +358 50 551 1088
www.mediakasvatus.fi

KIRJOITTANUT

Gabriella Óturai

TYÖRYHMÄ

Isabella Holm
Riikka Malin
Kaisa Myllylä
Gabriella Óturai
Rauna Rahja

© Mediakasvatusseura, 2015

Tämä julkaisu on tekijänoikeussäännösten alainen. Teos on lisensoitu Creative Commons Nimeä-EiKaupallinen 4.0 Kansainvälinen-käyttöluvalla. Tarkastele käyttö lupaa osoitteessa
<http://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0>

Johdanto

Verke – Verkkonuorisotyön valtakunnallinen kehittämiskeskus toteutti keväällä 2013 ensimmäisen kerran kuntien nuorisotyöntekijöille suunnatun, internetin käyttöä arvioivan kyselyn ja on hyödyntänyt tulosten piirtämää kuvaa digitaalisen median käytöstä kunnallisessa nuorisotyössä tarjoten ajankohtaista tietoa kaikille nuorisotyötä tekeville tahoille monipuolisesti. Koska teknologia on kehittynyt ja nuorten verkkokäyttö muuttunut paljon kahdessa vuodessa, Verke halusi selvittää uuden kyselyn avulla, näkyykö tämä muutos kuntien nuorisotyöntekijöiden osaamisessa, kehittymistarpeissa ja asenteissa sekä heidän käytössään olevassa välineistössä. Uudessa kyselyssä, joka toteutettiin keväällä 2015 verkkokyselynä, kysyttiin internetin käyttöön liittyviä kysymyksiä koskien muun muassa asenteita, oman osaamisen arviointia ja erilaisten palveluiden käyttöä. Tulokset ovat kattavasti esitelty [Verken raportissa](#).

Internetin käyttäminen nuorten parissa tehtävässä työssä liittyy tiivisti mediakasvatukseen. Mediakasvatus on toimintaa, jolla yritetään vaikuttaa yksilön median käyttöön ja kriittiseen medialukutaitoon. Kriittisellä medialukutaidolla tarkoitetaan kykyä käyttää mediaa omien tarpeidensa pohjalta, ajattelemaan itsenäisesti, kyseenalaistamaan ja tarkastelemaan asioita eri näkökulmista, tunnistamaan lajityyppejä, ja luomaan uutta sisältöä.¹ Kriittinen medialukutaito on kansalaistaito, jonka kehittämiseen tarvitaan aikuisten panosta. Mediakasvatusta siis ei tehdä pelkästään kouluissa, vaan myös kodeissa, kirjastoissa, kerhoissa ja kaikkialla missä aikuiset ja lapset tai nuoret kohtaavat.² Mediakasvatus koskee kaikenlaisten medioiden käyttöä ja niistä ajattelua, mutta millään muulla alueella ei nähdä niin nopeaa muutosta kuin digitaalisessa mediassa. Internetiin ja digitaalisiin laitteisiin liittyvät asenteet ja käyttötavat ovat siis erityisesti merkittäviä. Mediakasvatus ja nuorten omien mediataitojen kehittyminen on tulevaisuudessa vieläkin tärkeämpää.

---

¹ Mediakasvatuskeskus Metka ry:n määritelmä: <http://mediametka.fi/metka/#mediakasvatus>

² Mediakasvatusseura ry:n määritelmä: <http://www.mediakasvatus.fi/mediakasvatusseura/faq/>

Käsillä olevassa lisäraportissa selvitetään Verken kuntakyselyn pohjalta, mitä nuorisotyöntekijät kertovat mediakasvatuksesta, mitä digitaalinen maailma antaa nuorisotyölle, sekä miten sujuvaa verkkonuorisotyötä voi edistää.

Kyselyyn vastasi 915 nuorisotyöntekijää yhteensä 232 kunnasta, joista suurimmalla osalla on enemmän kuin kaksi vuotta työkokemusta. Noin 75 % vastaajista työskentelee 13–17-vuotiaiden nuorten parissa. 70 vastaajaa ilmoitti mediakasvatuksen olevan yksi kolmesta useimmin käytetystä työmuodosta, eli he priorisoivat mediakasvatusta työssään. Vaikka tämä erikoisryhmä ei ole läpileikkaus kaikista mediakasvatusta tekevistä nuorisotyöntekijöistä, voidaan heidän vastausten perusteella esittää joitakin konkreettisia esimerkkejä mediakasvatuksen, internetin käytön ja nuorisotyön kohtaamisesta, sekä esitellä työntekijöiden kokemuksia. Mediakasvatusta priorisoivien vastaajien vastaukset tarkasteltiin myös erikseen, verrattuna muiden vastaajien vastauksiin. Muihin vastaajiin verrattuna mediakasvatusta priorisoivat vastaajat työskentelevät isommissa kunnissa, mutta mitkään muut taustamuuttajat eivät eroa.

Vastauksista nousi esiin se, että internetin ja digitaalisen median mahdollisuuksien hyödyntäminen koetaan tärkeänä ja ammatilliseen kehittymiseen kaivataan lisää tukea ja arvostusta. Vastausten pohjalta voidaan todeta, että verkkonuorisotyötä ei vielä nähdä ”oikeana työnä”, eikä sille resursoida tarpeeksi voimavaroja. Tulosten tulkinnessa on kuitenkin rajoituksensa, joka on hyvä huomioida: Koska Verken kuntakyselyn aiheena ei ollut suoraan mediakasvatus, ei tarkkoja kuvauksia työntekijöiden käsityksistä tai toimitavoista voida antaa. Useat vastaajat kuitenkin toivat esiin avoimissa vastauksissa omia ajatuksiaan mediakasvatukseen liittyen, joiden perusteella voidaan nostaa esiin joitakin hyvin tärkeitä teemoja työntekijöiden mediakasvatuksellisen tietoisuuden kehittämisen näkökulmasta nuorisotyössä.

1. Nuorisotyöntekijät kertovat mediakasvatuksesta

Mediakasvatus erillisenä työmuotona on melko pieni osa nuorisotyötä. Vain alle 10 % vastaajista ilmaisi, että mediakasvatus on yksi kolmesta työmuotoista, joita he käyttävät useimmiten (tässä raportissa tätä ryhmää kutsutaan mediakasvatusta priorisoivaksi). Mediakasvatusta kuitenkin tehdään jossain määrin: melkein puolet vastaajista käyttää internetiä mediakasvatukseen vähintään kuukausittain ja pääosa vastaajista kokee internetin käytön mediakasvatuksessa tärkeäksi. Huomionarvoista on, että 75 % vastaajista arvioi oman mediakriittisyytensä hyväksi, mutta ainoastaan 45 % arvioi oman osaamisensa mediakasvatuksesta ja nuorten mediataitojen tukemisesta hyväksi. Tulosten pohjalta on nähtävissä työntekijöiden kehityshalukkuus, sillä 30 %:lle vastaajista mediakasvatus ja nuorten mediataitojen tukeminen on yksi kolmesta tärkeimmästä alueesta, joita he haluaisivat kehittää.

”Mediakasvatukseen ja medialukutaitoon voisi vaikuttaa parhaiten internetin kautta.”

”[...] iltasanomien plärrääminen ei tarkoita automaattisesti esim. hyviä tiedonetsintä-taitoja.”

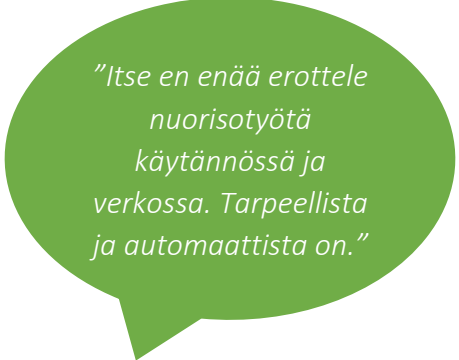
Useimmat vastaajat ovat sitä mieltä, että nuoret ovat taitavia internetin käyttäjiä. Tämä ei kuitenkaan automaattisesti tarkoita kehittynyttä medialukutaitoa, sillä osa vastaajista kertoo suoraan, että taitavasti internetiä käyttävillä nuorilla voi olla heikot tiedonetsintätaidot.

Mediakasvatuksen nykyisinä ja tulevaisuudessa suunniteltuina toimintatapoina merkittiin useimmiten nuorten kanssa sisällön tuottaminen. Kuten eräs vastaaja kertoi, ”[...] netti motivoi nuoria sisällön tuottamiseen”. Esimerkkeinä tuottamisesta mainittiin videot, blogit, vlogit, Instagramin ja Facebookin päivitykset ja livelähetykset. Tulevaisuussuunnitelmissaan vastaajat ilmoittivat lisäksi pelitoiminnan lisääntymisen, jonka avulla voisi saada syrjäytyneeseen nuoreen kontaktin.

Tämä kuitenkin vaatii myös työyhteisöiden asenteen muutoksen, koska useilla työpaikoilla pelaamista ei mielletä työnteoksi.

2. Digitaalisen maailman mahdollisuudet

Vastaajilla on pääosin hyviä kokemuksia internetin parissa tehtävästä työstä, ja he ymmärtävät internetin tärkeyden nuorisotyössä. Useimmat vastaajat ovat sitä mieltä, että internetin käyttäminen omassa työssä ja ylipäätään nuorisotyössä tulee lisääntymään. Verkkoa ei voida enää erottaa nykymaailman muista toimintaympäristöistä, ja nuorisotyöntekijät näkevät tarpeen toimia siellä missä nuoret ovat, eli kiinteästi myös digitaalisesti.

"Itse en enää erottele nuorisotyötä käytännössä ja verkossa. Tarpeellista ja automaattista on."

Merkittävimmät verkon käyttötavat ovat tiedottaminen ja yhteydenpito nuoriin. Mediakasvatus, neuvonta ja ohjaus, nuorten omaehtoisen toiminnan tukeminen sekä vaikuttamistoiminta ovat tärkeitä 90 %:lle vastaajista.

Noin 65 % vastaajista on sitä mieltä, että nuorten kohtaaminen internetissä on yhtä arvokasta kuin kasvokkain. Internetpohjaiset sovellukset helpottavat yhteydenpitoa nuoriin eri tavoilla. Ne tarjoavat lähestymiseen matalan kynnyksen: monille nuorille on helpompi vastata kirjoittamalla, jos kyseessä on hankala asia. Toisaalta internetin kautta viestiminen on ilmaista, joten se mahdollistaa yhteydenpidon myös silloin, jos nuorilla ei ole mahdollisuutta käyttää puhelinta. Internet helpottaa yhteydenpitoa myös kun ei ole mahdollista tavata kasvokkain pitkien välimatkojen vuoksi. Vastauksissa kuitenkin painottuu vahvasti kasvokkaisen kanssakäymisen tärkeys, joka on ollut ja on edelleen keskeinen osa nuorisotyötä.

E erityisen hyödyllisenä nähdään sosiaalinen media, joka tarjoaa nuorisotyöntekijöille mahdollisuuden kohdata nuoret heille ominaisessa ympäristössä. Internetiympäristö vahvistaa nuorten kielenkäytön ja ajattelun syvällisempää ymmärrystä, joka ei välttämättä kasvokkain tapahtuvissa tilanteissa ole aina mahdollista. Sosiaalista mediaa voidaan siis pitää tehokkaana nuorten kulttuurin välittäjänä.

Internet tuo nuorisotyöhön uusia toimintamuotoja, tehokkaampaa vuorovaikutusta ja joustavampaa reagoitua. Joustavuuteen täytyy kuitenkin oppia. Työntekijän ympärivuorokautinen tavoittaminen älypuhelimien ansiosta on toki hyödyllistä, kun hän voi

neuvoa nuoria työajasta riippumatta myös illalla. Kuitenkin työntekijän täytyy olla tietoinen omista rajoistaan ja työajoistaan: kukaan ei tee töitä 24 tuntia päivässä. Joustavat työajat ovat hyödyllisiä ja tehokkaita monilla työalueilla, mutta eivät onnistu ilman työntekijän omaa tietoisuutta, eikä ilman organisaation tukea.

3. Miten sujuvaa verkkonuorisotyötä voi edistää?

Internetin käyttöä nuorisotyössä edistää vastaajien mukaan eniten työntekijän oma halu hyödyntää internetiä ja kokemus siitä, että internet on keskeinen asia nuorten elämässä. Monet nuorisotyöntekijät hyödyntävät internetiä nuorisotyössä eri tavoilla, vaikka 30 % vastaajista on kuitenkin sitä mieltä, että internetin hyödyntäminen esim. ryhmätoiminnassa on vaikeaa. Yhtenä suurena haasteena vastaajat näkevät nuorisokulttuurin tavanomaisen ominaisuuden – nuorilla on halu rakentaa omaa maailmaansa aikuisista erillään. Verkkomaailmassa tämä tarkoittaa, että nuoret eivät halua toimia samoilla foorumeilla aikuisten kanssa, ja siirtyvät nopeasti muualle. Nuorisotyöntekijät kokevat olevansa aina nuoria jäljessä uusien palveluiden käytössä.

Seuraavaksi käydään läpi vastaajien arvioiden kautta neljä laajempaa kokonaisuutta, joita voidaan käyttää työyhteisöjen tukena valmistauduttaessa kohtaamaan verkkonuorisotyö osana omaa strategista linjaan. Kokonaisuuksista saa tukena omille ajatuksille.

3.1. Työntekijöille on annettava sopiva välineistö

Sopiva välineistö ja verkkoyhteydet ovat verkkotoiminnan ehdottomia edellytyksiä. Kaikilla vastaajilla on työaikana käytössään tietokone (pöytätietokone, kannettava tietokone tai tabletti) ja melkein kaikilla on käytössään matkapuhelin (yli 70 %:lla on älypuhelin). Yli 70 % käyttää työaikana digikameraa, ja yli 50 % käyttää pelikonsolia. Vaikka välineiden saatavuus on parantunut 2013:sta lähtien (esim. silloin vain 19 %:lla oli älypuhelin käytössä, ks. [Verken vuonna 2013 toteutetun kuntakyselyn tulokset](#)), useat vastaajat kaipaavat kuitenkin parempia

välineitä ja verkkoyhteyttä. Mediakasvatusta priorisoivilla vastaajilla on useammin käytössä tabletti kuin muilla vastaajilla, mutta muiden välineiden saattavuus ei eroa.

3.2. Osaamisen kehittämistä on tuettava

Vastaajia pyydettiin arvioimaan omaa internetiin liittyvää tietotaitoaan ja osaamistaan asteikolla yhdestä neljään (erinomainen, hyvä, tyydyttävä, heikko). Seuraava kuvio esittää alueet, jotka

arvioitiin pääosin hyväksi tai erinomaiseksi (vasen puoli) ja alueet, jotka arvioitiin pääosin heikoksi tai tyydyttäväksi (oikea puoli). Yleisesti näkyy että nuorisotyön perinteiset osa-alueet kuten esimerkiksi ohjaus ja neuvonta arvioitiin paremmaksi kuin teknisemmät osa-alueet. Mediakasvatusta priorisoivat vastaajat arvioivat heidän tietotaitoaan ja osaamistaan paremmaksi kuin muut vastaajat muutamilla alueilla. Nämä alueet ovat merkitty kuvioon paksuilla kirjaimilla.

Kuvio 1. Vastaajien itsearvioidut tietotaidot ja osaaminen. Alueet, joissa mediakasvatusta priorisoivat arvioivat tietotaitoaan ja osaamistaan paremmaksi kuin muut vastaajat ovat merkitty paksuilla kirjaimilla.

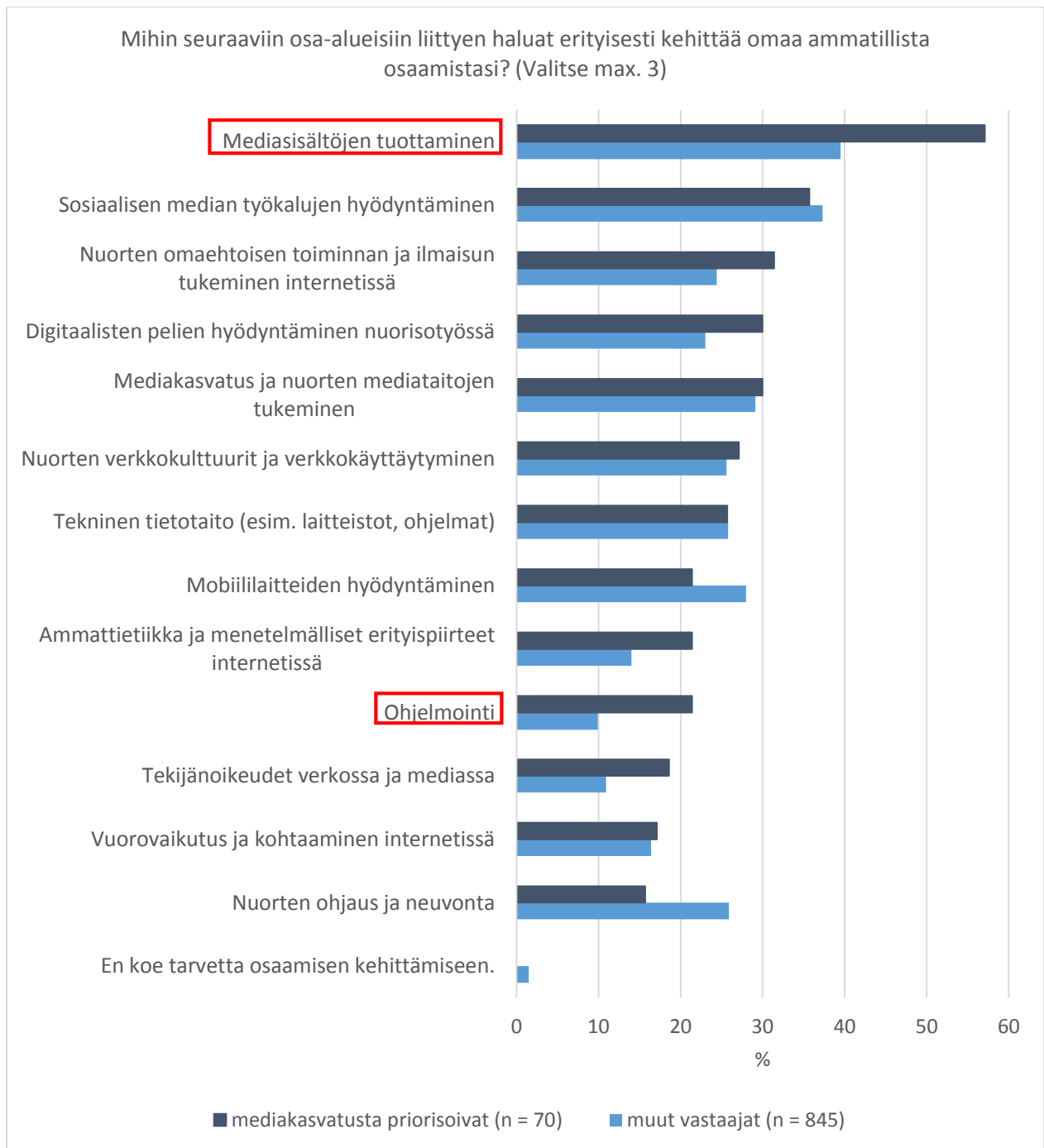
Vastaajat tunnustavat osaamisen kehittämisen tarvetta, ja toivovat tukea ja koulutusmahdollisuuksia. Melkein kaikki haluavat kehittää omaa ammatillista osaamistaan johonkin nuorisotyön osa-alueisiin liittyen. Kuvio 2 esittää tärkeintä aluetta, joissa vastaajat haluaisivat kehittää osaamistaan. Useimmin valitut alueet ovat mediasisältöjen tuottaminen, sosiaalisen median työkalujen hyödyntäminen sekä mediakasvatus ja nuorten mediataitojen tukeminen.

Oman ammatillisen kehittymisen näkökulmasta mielenkiintoista on, että korkeammin itsearvioidusta osaamisesta riippumatta, mediakasvatusta priorisoivat vastaajat valitsivat mediasisältöjen tuottamisen ja ohjelmoinnin useammin kuin muut vastaajat.

Vain harvat kertovat, että heillä on hyviä mahdollisuuksia työajalla osaamisen ylläpitämiseen liittyen nuorten verkkomaailmaan tai internetin käyttöön nuorisotyössä. Melkein neljäsosa vastaajista kertoo, että koulutusmahdollisuuksia ei ole tai niitä on vähän, ja noin neljäsosa sanoo, että mahdollisuuksia on vain omalla ajalla ja omalla vastuulla – melkein puolella ei ole riittävästi mahdollisuuksia osaamisen ylläpitämiseen työajalla. Monissa vastauksissa nousi esiin myös nuorten osaamisen hyödyntäminen uusien palveluiden opettelussa. Tämä on mukava ja tehokas vaihtoehto, jos virallisille kursseille ei ole riittävästi resursseja ja aikaa.

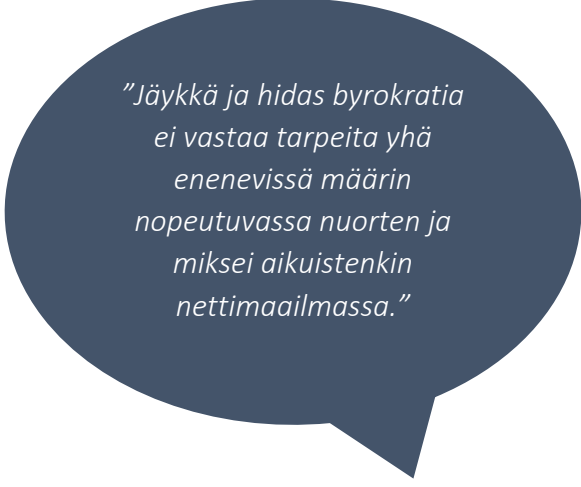
”Pitää olla mahdollisuus kouluttautua ja pitää ymmärtää, että tämä on alue, joka vaatii jatkuvaa päivittämistä.”

Kuvio 2. Alueet, joissa mediakasvatusta priorisoivat ja muut vastaajat näkevät kehittämisen tarvetta. Alueet, joissa on merkittäviä eroja, on merkattu punaisella.

3.3. Sääntöjen on oltava selkeitä ja myönteisiä

Byrokratia tuo paljon haasteita. Monilla paikkakunnilla tarvitaan jokaiseen palvelimeen oma monimutkainen ohjeistus ennen kuin niitä saa käyttää. Työpaikoilla selkeiden sääntöjen puute

”Jäykkä ja hidas byrokratia ei vastaa tarpeita yhä enenevässä määrin nopeutuvassa nuorten ja miksei aikuistenkin nettimaailmassa.”

haittaa sujuvaa työtä. Esimerkiksi, eräs vastaaja kertoo, että heillä ”ei ole käyty yhteistä keskustelua siitä missä toimitaan, miten toimitaan ja kuka toimii.” Vaikka he kaikki ovat yhtä mieltä siitä, että netissä täytyisi toimia, tähän ei ole mitään yhteistä linjaa. Internetin hyödyntämistä varten olisi siis tärkeä luoda kattavat ja johdonmukaiset säännöt, joita ei täydy uudistaa aina uuden palvelun tullessa nuorten käyttöön.

3.4. Verkkotoiminta on nähtävä oikeana työnä

Useita vastauksia voi tulkita niin, että päättävissä elimissä asenteet ovat kielteisiä, koska riittävää tietoa internetin hyödyistä nuorisotyölle ei ole. Verkkotoiminta on usein käsitelty ylimääräisenä työnä, tai jopa sitä ei ole pidetty oikeana työnä lainkaan. Aikaa verkkotyön tekemiselle on usein ollut liian vähän. Nuorisotyöntekijät joutuvat näin ollen hoitamaan verkkoasioita omalla ajallaan. Nuorisotyöntekijöillä on kuitenkin toivo siitä, että verkkonuorisotyön tärkeys ja arvostus tunnustetaan myös esimiesten ja luottamushenkilöiden piirissä.

4. Johtopäätöksiä

Nuorisotyöntekijöiden omien käsitysten perusteella voidaan löytää teemoja, joiden kautta mediakasvatuksen asemaa ja siihen liittyvän digitaalisen työotteen laadukkuutta nuorisotyössä voidaan parantaa. Käsillä olevaa raporttia ei tule nähdä laajana, yleispätevänä tai kaikkea selvittävänä, mutta siitä saa oivallisia ideoita oman työyhteisön kehittämisen tueksi. On myös muistettava että kyselyn aiheena ei suoranaisesti ollut mediakasvatus, vaan verkkonuorisotyö, jolloin yleispäteviä tulkintoja toimintatavoista tai työntekijöiden suhtautumisesta mediakasvatukseen ei voida tehdä. Koska mediakasvatus, digitaalisissa toimintaympäristöissä työskentely ja oman osaamisen kehittäminen nuorisotyössä ovat tärkeitä nyt ja tulevaisuudessa, antaa raportti suuntaviivoja niille kokonaisuuksille, joita voidaan tutkia lisää tai liittää osaksi ammatillisen koulutuksen painopisteitä. Tuloksissa näkyy selkeästi myös nuorisotyöntekijöiden kehityshalukkuus ja mediakasvatuksellisten teemojen kokeminen merkityksellisiksi.

Nuorisotyöntekijät kokevat verkkoympäristöjen olevan tärkeä osa omaa työtään ja halu lisäkoulutukseen on vahva. Harvat vastaajista kertovat omaavansa hyvät mahdollisuudet oman osaamisen ylläpitämiseen työajalla. Tämä saattaa johtua siitä, ettei digitaalista työotetta tai internetissä tehtävää nuorisotyötä vielä nähdä ”oikeana” nuorisotyönä. Toisaalta verkkoa ei enää mielletä täysin erilliseksi nuorisotyön toimintaympäristöksi, vaan vastaajat kokevat tarpeelliseksi toimia siellä missä nuoret ovat.

Yleisesti voidaan todeta, että nuorisotyöntekijät kokevat olevansa uusien palveluiden käytössä nuoria jäljessä. Tämä näkyy toiveissa saada koulutusta erityisesti mediasisältöjen tuottamiseen, sosiaalisen median työkalujen hyödyntämiseen sekä mediakasvatukseen ja nuorten mediataitojen tukemiseen. Esimerkkeinä mediasisältöjen tuottamisesta mainittiin videot, blogit, vlogit, Instagramin ja Facebookin päivitykset ja livelähetykset. Sosiaalinen media koetaan erityisen hyödyllisenä toimintaympäristönä, sillä sitä pidetään tehokkaana nuorten kulttuurin välittäjänä ja nuorille ominaisena kohtaamispaikkana. Myös omien taitojen kehittäminen muissa osa-alueissa, kuten esimerkiksi teknisissä tietotaidoissa ja mobiililaitteiden hyödyntämisessä löytyvät vastaajien toivelistalta.

Tulevaisuudessa pelitoiminnan arvioitiin lisääntyvän esimerkiksi syrjäytyneiden nuorten auttamisessa. Omien taitojen puutteen lisäksi vastaajat kokivat oman organisaation byrokratian ja strategisen linjan puutteen verkossa toimimisesta ongelmalliseksi. Pelitoiminnan konkreettisena esteenä voi olla esimerkiksi se, ettei pelaamista mielletä työnteoksi. Työyhteisön asenteisiin toivotaan muutoksia, jotta verkossa tehtävää nuorisotyötä voitaisiin kehittää. Erään vastaajan kommentti: "[...] ei ole käyty yhteistä keskustelua siitä missä toimitaan, miten toimitaan ja kuka toimii", toimii esimerkkinä siitä epäjohtonmukaisesta tilasta, jossa työyhteisöt voivat olla.

Vahvuuskseen vastaajat mieltävät nuorisotyön perinteisemmät osa-alueet, kuten esimerkiksi ohjaus- ja neuvontatyön sekä oman ammattikunnan ammattietiikan tuntemuksen. Mediakasvatukselliset aiheet koetaan tärkeiksi, mutta mediakasvatusta ei onnistuta tunnistamaan jo olemassa olevaksi osaksi omaa verkossa tapahtuvaa työtä. Toisaalta kolmasosa vastaajista haluaisi kehittää ammatillista osaamistaan erityisesti mediakasvatuksessa ja nuorten mediataitojen tukemisessa, mikä kieli suuresta tarpeesta kehittää omaa mediakasvatustaitoaan. Mediakasvatustietoisuuden lisääminen vahvistaisi paitsi nuorisotyöntekijöiden mediataitoja myös nuorten ymmärrystä niistä mediaympäristöistä, joissa he liikkuvat.

Nuorisotyöntekijät näkevät nuoret taitavina internetin käyttäjinä, joilla on kuitenkin kehitettävää tiedonhaun ja sen kriittisen arvioinnin taidoissa. Nuorten oman kulttuurin arvostaminen on nuorisotyöntekijöille tärkeää, ja mediakasvatus tarjoaakin mahdollisuuksia esimerkiksi nuorten omien mediasisältöjen tuottamisen tukemiseen. Vastauksissa nousee esiin myös nuorten osaamisen hyödyntäminen uusien teknologioiden opettelussa, jolloin oppimisesta muotoutuu vastavuoroista. Käytännön tason ideoiden keksimiseen ja toteuttamiseen tarvitaan paitsi mielikuvitusta myös mediakasvatuksen ymmärrystä, joten mediakasvatuksen tehtävänä onkin saattaa nuoret ja nuorisotyötä tekevät samalle tielle, kohti rikkaampaa mediasuhdetta ja monipuolisempia mediataitoja.